

„Nechovej se stejně jako tvůj otec!“ čertila se máma a hodila jí druhou plechovku s hrachem.

Pollyin tatínek Kornelius vždycky kladl velký důraz na pravidla slušného chování. Jenom proto, že Polly a její mladší sestra vyrostly na statku, se přece nemusí chovat jako dobytek.

„Tak co je s tou konzervou?“ křičela máma skrz výpary z cibule. „Jestli ten hrách hned neotevřeš, hodím do té polévky růžičkovou kapustu!“

Polly se zašklebila. Mamka moc dobře věděla, že kapustu nesnáší!

Polly mrzutě otevřela velký kuchyňský šuplík. Tam, kde měl být otvorák na konzervy, ležela štětka na záchod.

„Otvorák tady není, mami!“ Polly doufala, že se konečně vyhne vaření, ale mamka jen pokrčila rameny.

„Lotti asi zase všechno přerovnála. Tak ho prostě budeš muset najít.“

Pollyině sestře Lotti byly sice teprve dva roky, ale už uměla vyvádět pořádné lumpárny. Polly si myslela, že ta nejlepší věc na mladší sestře byla to, že to nebyl mladší bratr. Přesto jí Lotti občas pěkně lezla na nervy. Třeba když těmi svými prstíčky čmárala do Pollyiných nejoblíbenějších sešitů s koňmi. Nebo když v noci tak dlouho řvala, že byla mamka na druhý den hrozně unavená a nemohla s Polly pracovat na ohradě pro Guláše a Po-

lévku. Proto se Polly jednoho nedělního rána před dvěma měsíci rozhodla, že nechá maminku s tatínkem pořádně se prospat, posadila Lotti do malého vozíku a vyrazila s ní do Schönbergu. V Schönbergu

byl totiž bleší trh a Polly si byla jistá, že se jí podaří sestřičku dobře prodat. Bohužel jí tlustá paní Ředkvičková nevěřila, že by Pollyini rodiče něco takového dovolili. Místo toho okamžitě zavolala její mámě. Ta se potom jako tasmánský čert přiřítla z Kalifornie rovnou do Schönbergu, naložila Lotti do auta a nechala jít Polly celou cestu zpátky pěšky. A ještě k tomu nesměla týden vkročit do stáje. Takhle to chodí, když má člověk malou sestru...

Takže když teď Polly našla v kuchyňském šuplíku záchodovou štětku, raději ani nechtěla vědět, kde je asi otvorák na konzervy.

„Jestli tu plechovku neotevřeš, než napočítám do tří, hodím tam tu růžičkovou kapustu!“ vyhrožovala máma a mávala u toho vařečkou.

Polly se zašklebila. Může být tenhle den ještě horší? Nejdřív ten prokletý zub a teď navíc ještě kapusta!

Zub! No jasně! Polly najednou dostala skvělý nápad. K něčemu takhle monstrózní věc přece musela být dobrá, nebo ne? Přesně tak! Nový špičák provrtal plechovku